

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā,

2008.gada 7.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis O.Priedītis,

piedaloties pieteicēja akciju sabiedrības „Latvenergo” pilnvarotajiem pārstāvjiem *J.S.*, *U.Z.* un *I.A.*,
 atbildētājas – Latvijas Republikas, pusē pieaicinātās iestādes - Konkurences padomes, pilnvarotajai pārstāvei Ringlai Vīksnei,
 trešās personas – Liepājas speciālās ekonomiskās zonas pārvaldes, pilnvarotajai pārstāvei *J.F.*,

atklātās tiesas sēdēs Rīgā, Antonijas ielā 6 izskatīja administratīvo lietu pēc akciju sabiedrības „Latvenergo” pieteikuma par Konkurences padomes 2006.gada 7.septembra lēmuma Nr.E02-98 atzīšanu par spēkā neesošu.

Aprakstošā daļa

[1] 2006.gada 12.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts a/s „Latvenergo” (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2006.gada 16.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42526106.

[2] No lietas materiāliem izriet, ka Konkurences padome (turpmāk arī – atbildētājs) 2006.gada 7.septembrī pieņēma lēmumu Nr.E02-98 „Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu” (turpmāk arī – pārsūdzētais Lēmums), par Konkurences likuma 13.panta 4.punkta pārkāpumu, ar kuru nolēma uzlikt a/s „Latvenergo” naudas sodu Ls 124 153,41 apmērā, kas ir 0,05% no a/s „Latvenergo” 2005.gada neto apgrozījuma.

[3] Nepiekrītot pārsūdzētajam Lēmumam, pieteicējs iesniedza pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteicējs uzskata, ka pārsūdzētais Lēmums ir pieņemts ar būtiskiem tiesību normu pārkāpumiem un ir atceļams šādu iemeslu dēļ:

[3.1] Ņemot vērā, ka a/s „Latvenergo” Liepājas speciālās ekonomiskās zonas (turpmāk – SEZ) sniegtais pakalpojums ir sabiedrisks pakalpojums likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” izpratnē, kā arī to, ka pamatjautājums lietā ir par to, vai a/s „Latvenergo” ir rīkojusies atbilstoši Energoapgādes regulēšanas padomes 1997.gada 17.aprīļa rīkojuma Nr.21 „Pieslēguma maksas aprēķinu metodika” (turpmāk – Metodika) 2.5.punktam, lieta ir piekritīga Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijai (turpmāk – Regulators).

Likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.pants nosaka, ka Regulators aizstāv lietotāju intereses, nosaka tarifu aprēķināšanas metodiku un tarifus, veic strīdu iepriekšēju ārpustiesas izskatīšanu, kā arī sekmē konkurenci regulējamās nozarēs. Tātad lieta ir Regulatora kompetencē.

Lai arī Konkurences likums uzliek par pienākumu Konkurences padomei uzraudzīt konkurences tiesību ievērošanu, šajā gadījumā Konkurences padome nebija kompetentā institūcija.

[3.2] A/s „Latvenergo” uzskata, ka izdodot pārsūdzēto Lēmumu, Konkurences padome nav ievērojusi Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 67.panta otrās daļas 5.punkta prasības.

Konkurences padome pārsūdzētajā Lēmumā 4.punktā norādīto atzinumu, ka pieslēdzot Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektroapgādes sistēmu sadales punktu (turpmāk – SP) „Osta”, nav notikusi elektrotīklu jaudas un slodzes palielinājums, balstījusi uz faktu, ka SP „Osta” elektroietaišu caurlaides spēja ir mazāka nekā sadales punkta SP-14. Šāds secinājums izdarīts, atsaucoties uz a/s „Latvenergo” 2002. gada 20.decembra lēmuma Nr.142 pamatojuma dokumentā Nr.2 „Projekta „10 kV „Osta” būvniecība” ekonomiskais pamatojums” norādīto, ka sadales punkta SP-14 iespējamais elektroenerģijas nodrošinājums gadā (ja projekts netiek realizēts) ir 67 000 000 kWh, bet jaunizbūvējamā SP „Osta” iespējamais elektroenerģijas nodrošinājums gadā ir tikai 12 000 000 kWh, t.i., vairāk kā 5 reizes mazāks.

A/s „Latvenergo” uzskata, ka Konkurences padomei nebija pamata savu atzinumu, ka ar SP „Osta” izbūvi nav notikusi jaudas un slodzes palielināšana, balstīt uz minēto AS „Latvenergo” iekšējo dokumentu.

Rādītājs par SP „Osta” iespējamo elektroenerģijas nodrošinājumu gadā 12 000 000 kWh apmērā bija kļūdaini ievadīts RET darbinieka datora failā, kas tika izmantots kā darba variants un kura izdruka tika iesniegta Konkurences padomei. Oriģinālā dokumenta – a/s „Latvenergo” valdes priekšsēdētāja lēmuma Nr.142 - pielikumos norādīts pareizs SP „Osta” iespējamais elektroenerģijas nodrošinājums gadā – 120 000 000 kWh. 12 000 000 kWh norādīšana ir acīmredzama kļūda, kura nevar tikt nepamanīta, ja rūpīgi iepazīstas ar visu lēmumu Nr.142 un tā pielikumiem.

Otrkārt, a/s „Latvenergo” Valdes priekšsēdētāja 2002.gada 20.decembra lēmums Nr.142 un tā pielikumi ir a/s „Latvenergo” iekšējais dokuments, kas apraksta investīciju projektu un nosaka tā ekonomisko pamatojumu. Pārsūdzētais Lēmums Nr.142 atļauj konkrētā projekta īstenošanai izlietot finanšu līdzekļus, taču tas nav un pēc savas būtības nevar būt tehnisks dokuments, kas nosaka vai raksturo jaunizbūvējamā SP „Osta” maksimālo jaudu un pieļaujamo slodzi, tāpēc šajā dokumentā ietverta ekonomiskā rakstura informācija nevar tikt izmantota šī jautājuma noskaidrošanā.

Treškārt, Konkurences padome nepamatoti izmantoja jēdzienu „elektroenerģijas nodrošinājums gadā”, skaidrojot, vai notikusi maksimālās jaudas un slodzes palielināšana.

Jaunizbūvētā 10kV SP „Osta” faktiskā elektroenerģijas nodrošinājuma tehniskais rādītājs ir nevis lietotāja gada iespējamais elektroenerģijas patēriņš, kura mērvienība ir kilovatstundas (kWh), uz ko atsaukusies Konkurences

padome un, kas ir ekonomisks kritērijs, bet gan elektroietais faktiska caurlaides spēja lietotāja vienlaicīgai maksimālai slodzei, kuras mērvienība ir megavati (MW).

Pieslēdzot Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektroapgādes sistēmu SP „Osta”, ir notikusi elektrotīklu jaudas palielināšana no 5200kW uz 8200 kW, kā pieprasīts RET 2002.gada 5.septembra pieteikumā lietotāja elektroapgādei. No 2004.gada 27.decembra Akta Nr.337 par elektrisko tīklu piederības robežu, kuru parakstījušas AS „Latvenergo” un Liepājas SEZ pārvalde, redzams, ka pieļaujamā maksimālā jauda ir 8200 kW, kā to paredz a/s „Latvenergo” un Liepājas SEZ 2002.gada 23.decembrī noslēgtais Pieslēguma līgums lietotāju elektroietais pieslēgšanai VAS „Latvenergo” elektrotīkliem. Liepājas SEZ ostas pārvaldes Ziemas osta saņem elektroenerģiju no jaunās slēgiekārtas 6 ligzdām, kuru kopējā caurlaides spēja ir $6 \times 630A = 3780A$, kas atbilst iespējam nodrošināt vienlaicīgi maksimālās jaudas pieprasījumu līdz 65MW un ievērojami pārsniedz pieprasītos 8,2 MW.

[3.3] Konkurences padome pārsūdzētā Lēmuma 4.punktā norādījusi, ka sadales punkts SP-14 nodrošināja Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu bez jauna sadales punkta SP „Osta” izbūves.

Šāds Konkurences padomes atzinums nav ne ar ko pamatots, līdz ar to Konkurences padome, uz šādu atzinumu balstot savu secinājumu, ka a/s „Latvenergo” ir pārkāpusi Konkurences likuma 13.panta 4.punkta noteikumus, nav ievērojusi APL 9.panta noteikumus.

Ja pat pieņemtu, ka Konkurences padomes atzinums par to, ka Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas pieprasītās maksimālās slodzes palielinājums bija iespējams bez jauna SP „Osta” izbūves, ir balstīts uz augstāk minētajā a/s „Latvenergo” Valdes priekšsēdētāja lēmuma Nr.142 pielikumos norādīto sadales punkta SP-14 un SP „Osta” iespējamo elektroenerģijas nodrošinājums gadā, Lēmumam šajā daļā tik un tā nav pamatojuma.

Spriest par faktu, vai sadales punkts SP-14 nodrošināja Liepājas SEZ, pārvaldes Ziemas ostai pieprasīto maksimālās slodzes palielinājumu, varēja, tikai pamatojoties uz sadales punkta SP-14 tehniskajiem radītājiem, nevis salīdzinot sadales punktu SP-14 un SP „Osta” iespējamo elektroenerģijas nodrošinājumu gadā. Sadales punkta SP-14 tehniskos radītājus Konkurences padome vispār nav analizējusi. Par šādu analīzi nevar atzīt norādi pārsūdzētajā Lēmumā uz sadales punkta SP-14 iespējamo elektroenerģijas nodrošinājumu gadā, jo šis rādītājs, kā jau tika minēts iepriekš, nav izmantojams, vērtējot vai ir notikusi maksimālās slodzes palielināšana.

Bez tam, a/s „Latvenergo” norāda, ka šāds secinājums neatbilst arī lietas faktiskajiem apstākļiem - ar esošo sadales punktu SP-14 nebija iespējams nodrošināt Liepājas SEZ Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu. Papildus jaudas piešķiršanai bija obligāti jāmaina RET piederošā elektroiekārta, jo, lai izveidotu papildus kabeļu līniju saites starp bijušo sadales punkta SP-14 slēgiekārtu ar ostai tuvumā esošo publisko elektrotīklu būtu bijis nepieciešams uzstādīt divus papildus jaudas slēdzus ar nominālo strāvu 630 ampēri. Bijušajā sadales punktā brīvu jaudas slēdžu ligzdu pie 10 kV kopņu

sekcijas KS-2-10 nebija, bet jaunu līdzi uzstādīšanai ēkā nebija brīvas vietas. Minēto iemeslu dēļ jaudas palielināšana bez jaunas sadales ēkas celtniecības, jo esošā atradās avārijas stāvoklī, un jaunas iekārtas uzstādīšanas nebija iespējama.

[3.4] Konstatējot, ka nav notikusi tīklu slodzes palielinājums, Konkurences padome nepamatoti atsaukusies uz Metodikas 2.5.punktu.

Metodikas 2.5.punkts ir piemērojams gadījumos, kad lietotājam atjauno elektroenerģijas piegādi pēc tam, kad kādu iemeslu dēļ elektroenerģijas piegāde bijusi pārtraukta, pie tam nav notikusi tīklu slodzes izmaiņa.

Liepājas SEZ elektroenerģijas piegāde jauna SP „Osta” izbūves dēļ nav bijusi pārtraukta vispār, tai skaitā sakarā ar SP „Osta” izbūvi. Līdz ar to šajā gadījumā nav pamata runāt par elektroenerģijas piegādes atjaunošanu un attiecīgi Metodikas 2.5.punkta piemērošanu.

Otrkārt, Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektrotīklam tika palielināta maksimālā slodze līdz 8200 kW, tāpēc saskaņā ar Metodikas 2.1.punktu a/s „Latvenergo” bija tiesības saņemt no Liepājas SEZ pārvaldes pieslēguma maksu par maksimālās slodzes palielināšanu, kas tika aprēķināta saskaņā ar Metodiku.

[3.5] Pārsūdzētā Lēmuma 5.punktā Konkurences padome, izvērtējusi 1995.gada a/s „Latvenergo” filiāles „Latvenergo projekts” izstrādāto projektu „Liepājas ostas elektroapgādes projekts” un 2001.gada 22.oktobra Būvekspertīzes slēdzienu, secinājusi, ka RET nevar nodrošināt drošu un nepārtrauktu elektroapgādi, jo sadales punkta SP-14 elektroiekārtas pārsniedz to kalpošanas ilgumu, kā arī to izvietojums un tehniskais stāvoklis atbilst pirms avārijas kritērijiem. Konkurences padome norādījusi arī uz a/s „Siltumelektroprojekts” projektā „Liepājas pilsētas elektroapgādes perspektīvā shēma uz 2005.gadu ar perspektīvu līdz 2010.gadam” norādīto par sadales punkta SP-14 sliktu stāvokli, atrašanos nepiemērotā vietā ostas kravu plūsmas zonā un plāniem izbūvēt jaunu SP „Osta”.

Konkurences padome nav norādījusi, kādiem nolūkiem pārsūdzētajā Lēmumā tika ietverts 5.punkts, jo tajā nav atrodami secinājumi sakarā ar 5.punktā norādītiem apstākļiem, kas jau pats par sevi ir administratīvā akta pamatojuma principa pārkāpums un attiecīgi pamats administratīvā akta atcelšanai.

Analizējot pārsūdzēto Lēmumu kopumā, varētu prezumēt, ka pārsūdzētā Lēmuma 5.punkts ir attiecināms uz pārsūdzētā Lēmuma 4.punktā norādīto secinājumu, ka veicot SP „Osta” izbūvi, par ko Liepājas SEZ pārvaldei tika piemērota pieslēguma maksa, a/s „Latvenergo” ir nodrošinājusi savu elektrotīkla izbūvi un modernizāciju, kam nav nekāda sakara ar Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektroapgādes sistēmas vienlaicīgi maksimālās slodzes palielināšanu.

Šajā gadījumā Konkurences padome nonāk pretrunā pati ar sevi. Ja sadales punkta SP-14 elektroiekārtu un sadales punkta ēkas stāvoklis atbilda pirms avārijas kritērijiem, nav saprotams kādā veidā a/s „Latvenergo” varēja palielināt Liepājas SEZ pārvaldei maksimālo slodzi un vienlaicīgi nodrošināt elektroenerģijas padeves un lietošanas drošību, izmantojot avārijas stāvoklī esošo veco sadales punktu SP-14, Bez tam, a/s „Latvenergo” uzskata, ka

Konkurences padomes secinājumi pārsūdzētā Lēmuma 5.punktā nav korekti, jo tie neatbilst faktiskajiem apstākļiem.

Būvekspertīzes slēdziens, uz kuru pārsūdzētajā Lēmumā 5.punktā atsaukusies Konkurences padome, ir attiecināms tikai uz SP-14 ēkas stāvokli, kas pieder Liepājas SEZ.

Būvekspertīzes slēdzienā norādīts, ka SP-14 ēka tās nolietojuma dēļ ir atzīstama par paaugstinātas bīstamības objektu, kas pie nelabvēlīgas apstākļu sakrītības var apdraudēt gan ostas normālās funkcionēšanas režīmu, gan arī strādājošo veselību un pat dzīvību. Ņemot vērā to, ka ostas normālai darbībai ir nepieciešama droša elektroapgāde (kuru esošais sadales punkts minēto iemeslu dēļ nevar garantēt), kā arī faktu, ka ēkas pašreizējā atrašanās vieta apgrūtina eksportējamās produkcijas iekraušanu kuģos, kā vienīgo saprātīgo rīcību eksperti Būvekspertīzes slēdzienā ieteica sadales punkta ēkas pilnīgu nojaukšanu, iepriekš izbūvējot jaunu sadales punkta ēku piemērotākā vietā un pārslēdzot uz turieni ostas elektroapgādes sistēmas savienojošos 10kV kabeļus ar SP „Osta”.

Sadales punkta SP-14 pārvietošanu no ostas teritorijas vēlējās arī Liepājas SEZ pārvalde. Vecā SP-14 ēka atradās kravu laukuma vidū, kur tiek krauti kuģos „Liepājas Metalurga” ražotie armatūru stieņi ar kravas svaru līdz 40 tonnām. Vairākos gadījumos ar paceltu kravu ticis iegrauts ēkas stūris un atāķējusies krava nokritusi dažus metrus no sadales punkta. Savstarpējās sarunās RET un Liepājas SEZ pārvalde vienojās par jauna sadales punkta (SP „Osta”) būvniecību ārpus Liepājas SEZ teritorijas, tuvāk slodžu centriem, kas būtu izmantojams gan Liepājas SEZ pārvaldes, gan pilsētas elektroapgādei, kā arī vieglāk apkalpojams, ņemot vērā ostas teritorijas muitas zonas stingro caurlaižu režīmu.

Ostas elektroapgādes infrastruktūras izbūvi padomju militāristi uzsāka 1962.gadā un turpināja līdz 1989.gadam. Lai gan, kā minēts iepriekš, sadales SP-14 ēka atradās pirms avārijas stāvoklī un sadales punkts SP-14 nespēja nodrošināt turpmāku slodzes palielināšanu saskaņā ar lietotāju pieprasījumiem, nebija pamata secināt, ka RET „nevar nodrošināt drošu un nepārtrauktu elektroapgādi, jo Sadales punkta SP-14 elektroiekārtas pārsniedz to kalpošanas ilgumu”. Pēdējo reizi mainītās sadales punkta SP-14 slēgiekārtas ligzdu izlaiduma gads bija 1987.gads, Liepājas SEZ piederošā 630kVA transformatora izlaiduma gads bija 1983.gads un a/s „Latvenergo” piederošā 1000kVA transformatora izlaiduma gads bija 1983. Līdz ar to, nebija pamata Konkurences padomes secinājumam, ka sadales punkta SP-14 elektroiekārtas pārsniedza to kalpošanas ilgumu. Saskaņā ar Latvijas energostandarta LEK 002-97 punktu 3.4.43.

Ņemot vērā minētos apstākļus, nav pamata uzskatīt, ka jauna sadales punkta SP „Osta” izbūve nebija objektīvi pamatota un nepieciešama un tika uzspiesta Liepājas SEZ pārvaldei no a/s „Latvenergo” puses. Tikai izbūvējot jaunu sadales punktu SP „Osta” bija iespējams nodrošināt Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostai maksimālās slodzes palielināšanu un izpildīt ekspertu rekomendācijas un Liepājas SEZ vēlmi pārvietot sadales punktu tā, lai nodrošinātu elektroenerģijas apgādes drošību atbilstoši likumdošanas

prasībām un starp a/s „Latvenergo” RET un Liepājas SEZ pārvaldes 1998.gada 25.martā noslēgtā līguma Nr. R L00034 3.1.punkta a/s „Latvenergo” saistībām nodrošināt elektroenerģijas nepārtrauktu piegādi un bojājumu iespējami ātru novēršanu.

[3.6] Lēmumā 6.punktā Konkurences padome secina, ka a/s „Latvenergo”, izbūvējot jaunu sadales punktu SP „Osta”, nav nodrošinājusi Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas agrāk pieslēgto elektroietaišu pievienošanu RET elektrotīklam. Konkurences padome secina, ka a/s „Latvenergo”, izdarot pārrāvumus Rietumu tīklu 10 kV kabeļu līnijās, arī turpmāk bija paredzējusi izmantot no energosistēmas atslēgto RET elektrotīkla daļu, lai Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektrotīkls tiktu nodrošināts ar elektroenerģijas padevi, tikai papildus Liepājas SEZ pārvalde bija spiesta izbūvēt 10 kV kabeļu līnijas, noslēdzot attiecīgu līgumu ar SIA „OMS”.

Nav saprotams, kāpēc Konkurences padome šos secinājumus ir iekļāvusi pārsūdzētā Lēmuma tekstā, jo tie nav attiecināmi uz Konkurences likuma 13.panta 4.punktā minēto pārkāpumu, kurā tiek vainota a/s „Latvenergo”. Šādi apstākļi, ja tādi būtu pastāvējuši, nekādi nevar tikt interpretēti kā „netaisnīgu tirdzniecības noteikumu tieša vai netieša uzspiešana vai piemērošana”, kuru a/s „Latvenergo” pārmet Konkurences padome.

A/s „Latvenergo” nav guvusi un arī nevarēja gūt nekādu labumu no tā, ka Liepājas SEZ pārvalde par saviem līdzekļiem izbūvēja 10 kV kabeļu līnijas, un lai izbūvētu tās noslēdza līgumu Nr.135 ar SIA „OMS”.

Tieši otrādi, minēto kabeļu līnijas izbūve tika veikta pēc Liepājas SEZ pārvaldes iniciatīvas. A/s „Latvenergo” nebija pienākuma izbūvēt šīs kabeļu līnijas, kas atrodas aiz tīklu piederības robežām un ir Liepājas SEZ pārvaldes ostas iekšējie tīkli. Saskaņā ar Metodikas 2.3.punktu, piegādātājs saskaņā ar noslēgto līgumu, par iekasēto pieslēguma maksu un, nepieciešamības gadījumā, saviem līdzekļiem, veic projektēšanas un elektroietaisies izbūves darbus līdz elektroietaisies piederības robežai, kura vienlaicīgi ir arī komercuzskaites mērparāta uzstādīšanas vieta. Arī 2002.gada 23.decembrī starp RET un Liepājas SEZ pārvaldi noslēgtā pieslēguma līguma Nr.34R 100/02-1424 5.6.punkts paredz, ka elektroietaišu, kuras atrodas aiz piederības un apkalpes robežas, izbūvi Lietotājs veic par saviem līdzekļiem.

[4] Atbildētājas – Latvijas Republikas, pusē pieaicinātā iestāde - Konkurences padome, tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka uzskata pieteicēja pieteikumu par nepamatotu, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[4.1] Konkrētajā gadījumā Konkurences padome ir konstatējusi netaisnīgu noteikumu uzspiešanu un piemērošanu. Konkrēto tirgus jomu regulējošie normatīvie akti neregulē šādu jautājumus, līdz ar to Regulators nav tiesīgs piedalīties arī šādu strīdu ārpustiesas izskatīšanā. Konkrētā pārkāpuma kontekstā faktiski vispār nepastāv cita tiesību aizsardzības līdzekļa.

Līdz ar to Konkurences padome ir kompetentā iestāde konkrētā pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanai ne tikai saskaņā ar Latvijas normatīvajiem aktiem, bet arī saskaņā ar Eiropas Komisijas izveidojušos praksi un līdz ar to nepastāv apstākļi, kuru dēļ pārsūdzētais Lēmums būtu atzīstams par spēkā neesošu.

[4.2] Dominējošais stāvoklis tirgus dalībniekam uzliek papildus pienākumus pret citiem tirgus dalībniekiem. Tas nozīmē, ka dominējošam tirgus dalībniekam ir zināmā mērā ierobežota tā saimnieciskās darbības brīvība. No Konkurences likuma 13.panta izriet, ka darbības, kas pēc būtības nav aizliegtas, īstenojot saimniecisko darbību konkrētā tirgus jomā, ir aizliegtas, ja tirgus dalībnieks atrodas dominējošā stāvoklī.

No iepriekš minētā izriet, ka dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir darbības, kuras nav aizliegtas ar citiem normatīvajiem aktiem, bet gan tikai ar Konkurences likumu, kā speciālo likumu.

Konkurences likuma 13.pants satur patstāvīga, atsevišķa pārkāpuma sastāvu. Savukārt Konkurences padomes kompetencē ietilpst uzraudzīt, kā tiek ievērots Konkurences likums.

[4.3] Pieteicējs norāda, ka no tā, kā Konkurences padome pārsūdzētajā Lēmumā atsauca uz Regulatora 1997.gada 17.aprīļa rīkojuma Nr.21 „Pieslēguma maksas aprēķināšanas metodika” 2.5.punktu, lieta ir piekritīga Regulatoram.

Konkurences padome norāda, ka pārsūdzētajā Lēmumā ir konstatēts Konkurences likuma pārkāpums, nevis tirgus jomu regulējošo normatīvo aktu pārkāpums. Tā kā tirgus dalībnieka rīcība tiek analizēta konkrētā tirgus un to regulējošo normatīvo aktu ietvaros, Konkurences padome savā lēmumā atsauca uz jomu regulējošiem normatīvajiem aktiem un ar tiem pamato pārsūdzētajā Lēmumā minētos argumentus.

[4.4] Konkurences padome nepiekrīt pieteicēja argumentiem, ka Lēmums būtu atceļams un norāda, ka Konkurences padome izdodot pārsūdzēto Lēmumu ir ievērojusi APL prasības.

Pieteicējs norāda, ka Konkurences padome ir pārkāpusi APL, jo tā pārsūdzētajā Lēmumā kā pierādījumu ir izmantojusi pieteicēja iekšējo dokumentu.

Konkurences padome norāda, ka pārsūdzēto Lēmumu nav balstījusi uz šo dokumentu, bet izmantojusi to kā vienu no pierādījumiem, uz kuriem pamatoti secinājumi. Konkurences padome pārsūdzētajā Lēmumā var atsaukties arī uz jebkādam ziņām par faktiem, kam var būt nozīme lietā t.sk., attiecībā uz tirgus dalībnieku izstrādātiem dokumentiem.

Pieteicēja norādītais aizliegums iestādei atsaukties uz iekšējiem normatīvajiem aktiem attiecas uz iestādes, kura pieņem administratīvo aktu, izstrādātajiem, darbību regulējošiem iekšējiem normatīvajiem aktiem, nevis uz tirgus dalībnieku izstrādātiem dokumentiem. Līdz ar ko Konkurences padomei nav šķēršļu kā pierādījumu izmantot tirgus dalībnieku izstrādātos dokumentus.

[4.5] Pieteicējs norāda, ka dokuments, kuru pārsūdzētā Lēmuma argumentācijā izmantoja Konkurences padome, ir saturējis kļūdu, kas novedusi Konkurences padomi pie nepareiziem secinājumiem.

Konkurences padome norāda, ka Konkurences padomes rīcībā ir pieteicēja 2002.gada 20.decembra pieņemtā lēmuma Nr.142 pamatojuma dokumenta pielikuma Nr.2 likumā noteiktajā kārtībā apstiprināta kopija, uz kuras norādīts, ka kopija ir pareiza. Kopija iegūta likumā noteiktajā kārtībā. Līdz ar to nav pamats uzskatīt, ka pārsūdzētais Lēmums ir balstīts uz kļūdainu dokumentu.

Pie tam Konkurences padome norāda, ka argumenti par dokumenta patiesumu un tajā esošo kļūdu ir vērtējami ļoti kritiski, izvērtējot to atbilstību patiesībai. Pieteikumam pievienotais rīkojuma pamatojuma dokumenta pielikums Nr.2 ir izdrukāts 2006.gada 26.septembrī, tātad arī šī pielikuma kopija nav veikta no oriģināldokumenta.

Pie tam Konkurences padomes Birojs aicināja pieteicēju iepazīties ar lietu, izteikt savu viedokli un iesniegt papildus informāciju. Pieteicējs neizmantoja savas tiesības iepazīties ar lietā esošajiem dokumentiem, kā arī neizteica savu viedokli par paziņojumā minētajiem faktiem. Šo kļūdu, uz kuru norāda pieteicējs pieteikumā, bet kurai nepiekrīt Konkurences padome, pieteicējs varēja konstatēt pirms pārsūdzētā Lēmuma pieņemšanas.

[4.6] Pieteicējs norāda, ka Konkurences padome pārsūdzētajā Lēmumā nepamatoti izmanto jēdzienu „elektroenerģijas nodrošinājums gadā”.

Konkurences padomes lietotais termins „elektroenerģijas nodrošinājums gadā” tiek lietots pamatoti, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus, jo tas atspoguļo lietā nepieciešamos pierādījumus, kas pierāda pārsūdzētajā Lēmumā konstatētā pārkāpuma faktu pieteicēja darbībās. Konkurences padome saskaņā ar Konkurences likuma 26.panta sesto daļu ir konstatējusi pārsūdzētajā Lēmuma pieņemšanai nepieciešamos faktus un par to informējusi pieteicēju. Konkurences padomes pārsūdzētā Lēmuma pieņemšana nav saistīta ar konkrētiem pierādījumiem, kas tai jāiegūst lietā. Tā kā lietā ir iegūti pierādījumi, kas pierāda pieteicēja vainu dominējoša stāvokļa ļaunprātīgā izmantošanā ar pierādījumiem, kas ir lietā un minēti pārsūdzētajā Lēmumā, pieteicēja arguments nav pamatots.

Pie tam, pieņemot pārsūdzēto Lēmumu tika vērtēti lietā esošie elektroietaišu raksturojošie tehniskie rādītāji. Pārsūdzētā Lēmuma faktu konstatācija nemainās atkarībā no tā vai tā tiek balstīta uz pārsūdzētajā Lēmumā norādīto terminu - elektroenerģijas nodrošinājums gadā – vai lietas izpētes gaitā ar analizētajiem un lietā esošajiem elektroietaišu raksturojošiem tehniskiem rādītājiem, kas pierāda Konkurences padomes konstatēto pārkāpumu.

[4.7] Pieteicējs norāda, ka pēc projekta realizācijas ir iespējams nodrošināt vienlaicīgi maksimālās jaudas pieprasījumu līdz 65MW, kas ievērojami pārsniedz 8,2MW.

Konkurences padomes secinājumi ir balstīti uz šādiem aprēķiniem: 67 000 000 kWh (elektroenerģijas iespējamais nodrošinājums gadā bez projekta realizācijas): 365 dienas : 24 stundas = 7648 kW (vienlaicīgi maksimālā slodze). Tika ņemts vērā fakts, ka projektējot elektrotīklus, veicot tiem ekonomiskos aprēķinus, elektroenerģijas nodrošinājumam gadam neņem vērā 100% noslodzi (vienlaicīgi maksimālā slodze) un konkrētajā gadījumā noslodzes koeficients ir 0,93 kW. Koeficients iegūts veicot šādus aprēķinus: 7648 kW (vienlaicīgi maksimālā slodze no iepriekš veiktā aprēķina) : 8200kW (pieprasītā vienlaicīgi maksimālā slodze) = 0.93 kW. Aprēķini norāda, ka bija iespējams nodrošināt Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektroapgādes sistēmas vienlaicīgi maksimālo slodzi - 8200 kW (Liepājas SEZ pārvaldes prasītais vienlaicīgi maksimālās slodzes palielinājums) pirms projekta realizācijas.

Konkurences padome piekrīt pieteicēja apgalvojumam, ka jaunā SP „Osta” izvietotās elektroietais var nodrošināt Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektroapgādes sistēmu pat ar vienlaicīgo maksimālo jaudu līdz 65 MW, bet konkrētajā gadījumā Liepājas SEZ pārvalde ir pieprasījusi tikai 8,2 MW, kas ir 8 reizes mazāka nekā pieteicēja nodrošina, kas savukārt rada projekta izmaksu sadārdzinājumu un tehniskos zudumus elektroapgādes sistēmā. Tātad pieteicēja ir uzspiedusi Liepājas SEZ pārvaldei iegādāties pakalpojumu, kas tai nebija nepieciešams, ko tā nepieprasīja, kas radīja būtiskus materiālus zaudējums Liepājas SEZ pārvaldei, kas klasificējams kā dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana saskaņā ar Konkurences likuma 13. panta ceturto punktu.

[4.8] Pieteicējs norāda, ka pārsūdzētajā Lēmumā izteiktais atzinums, ka sadales punkts SP-14 nodrošināja Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu bez jauna sadales punkta SP „Osta” izbūves, ne ar ko nav pamatots. Pie tam, kā norāda pieteicējs, šādu slēdzienu varēja izdarīt tikai uz sadales punkta SP-14 tehniskajiem rādītājiem.

Lietas izpētes gaitā tika analizēti visi Konkurences padomes rīcībā lietā esošie dokumenti, tai skaitā a/s „Siltumprojekta” izstrādātais projekts „Liepājas pilsētas elektroapgādes perspektīvā shēma uz 2005.gadu ar perspektīvu līdz 2010.gadam”.

[4.9] Pieteicējs norāda, ka saskaņā ar faktiskajiem apstākļiem ar esošo sadales punktu SP-14 nebija iespējams nodrošināt Liepājas SEZ Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu.

Pārsūdzētā Lēmuma 5.punktā konstatēts, ka Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektroapgādes shēma pirms rekonstrukcijas bija izveidota atbilstoši 1995.gada a/s „Latvenergo” filiāles „Latvenergo projekts” izstrādātā projekta „Liepājas ostas elektroapgādes projekts” ierosinātiem priekšlikumiem, tai skaitā nodrošināta divpusēja elektroenerģijas padeve visiem transformatoru punktiem.

No pārsūdzētā Lēmuma 5.punktā konstatētā izriet, ka, lai nodrošinātu Liepājas SEZ pārvaldei papildus vienlaicīgi maksimālās slodzes nodrošinājumu, pieteicējai nebija jāveic 4 pārrāvumi 10 kV kabeļu līnijās, tai skaitā 2 pārrāvumi Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas vienotās elektroapgādes sistēmas 10 kV kabeļu līnijās.

Līdz ar to nevar piekrist apgalvojumam, ka nepieciešams izveidot papildus kabeļu līnijas saites starp bijušo sadales punktu SP - 14, kā rezultātā būtu nepieciešams uzstādīt divus papildus jaudas slēdžus ar nominālo strāvu 630 A (ampēri). Minētie divi jaudas slēdži ar nominālo jaudu 630 A var atslēgt elektroietais, kuru pilnā jauda ir 21 834 kVA, bet Liepājas SEZ Ziemas ostā vispār kopējā uzstādītā transformatoru jauda ir 13450 kVA.

Konkurences padome piekrīt, ka Rietumu elektriskiem tīkliem (RET) piederošā elektroiekārtas bija jāmaina, par ko liecina arī pārsūdzētā Lēmuma 5.punktā konstatētais. A/s „Siltumelektroprojekts” izstrādātais pasākumu komplekss ietvēra rekomendāciju izstrādi elektrotīklu sakārtošanai, fiziski un morāli novecojušu iekārtu paātrinātai nomainībai.

Pieteicējs, pieprasot samaksu no Liepājas SEZ pārvaldes, nav veicis pasākumu kompleksu, lai izslēgtu šo objektu no elektroapgādes sistēmas, ko

pierāda arī pieteicēja pieteikuma pielikuma Nr.9 3.lapa. Līdz ar to Konkurences padome uzskata, ka vienlaicīgi maksimālās slodzes 8200 kW varēja nodrošināt bez jaunas sadales punkta izbūves, jo elektrotīkla elektroietaišu caurlaides spēja ir lielāka nekā pieprasītā vienlaicīgi maksimālā slodze 8200 kW, un tā kā Liepājas SEZ pārvalde joprojām ir spiesta izmantot a.s „Latvenergo” Sadales punkta SP -14 elektroietaisies, kuras ir fiziski un morāli novecojušas, pieteicēja veikusi tikai savu tīklu modernizāciju.

[4.10] Pieteicējs norāda, ka Konkurences padome ir nepareizi piemērojusi Metodikas 2.5.punktu.

Lai izvērtētu, vai tīklu slodzes nav mainījušās tika analizēti elektroietaišu tehniskie dati, kas ietverti a/s „Siltumelektroprojekts” projekta „Liepājas pilsētas elektroapgādes perspektīvā shēma uz 2005.gadu ar perspektīvu līdz 2010.gadam” pielikumā Nr.7. Šajā projektā ir konstatēti faktiskie dati (situācija) uz projekta izstrādes brīdi. Tehnisko datu izvērtējuma atbilstību patiesībai apliecina arī pieteicējas pieteikuma tiesai pielikums Nr.19 Ostas elektroapgādes shēma pirms rekonstrukcijas.

Konkurences padome atzīmē, ka a/s „Latvenergo” valdes priekšsēdētāja 2002.gada 20.decembra pieņemtajā lēmumā Nr.142, tika nolemts - apstiprināt jauna sadales punkta „Osta” ēkas izbūvi un 10kV slēgiekārtas (iegādi un montāžu), kuras kopējais investīciju budžets Ls 410 000 un kura realizēšanā ar dalības maksu Ls 148 300 piedalīsies Liepājas SEZ, bez tam lēmumā nav atsaucies uz to, ka šī dalības maksa būtu aprēķināta atbilstoši Metodikai.

A/s „Latvenergo” 2002.gada 20.decembra lēmuma Nr.142 pamatojuma dokumentā Nr.1 kā viens no projekta vajadzības pamatojumiem, ir norādīts: „Jāapmierina svarīgu elektroenerģijas lietotāju (tirdzniecības osta, bankas, slimnīca, valsts un pašvaldību iestādes) prasības par elektroenerģijas kvalitāti u.c.”, kā arī no apraksta izriet, ka projekts ir nepieciešams, lai Rietumu Tīkli samazinātu sadales tīkla apkalpošanas izmaksas, remonta izmaksas, palielinātu lietotāju elektroapgādes drošumu, nodrošinātu patēriņa pieaugumu Liepājas pilsētā, kā arī, izveidojot Sadales punktu „Osta”, būs radīti priekšnosacījumi nākotnē to pārveidot par 110/10 kV apakšstaciju, kas savukārt ir a/s „Latvenergo” pienākums un pamatuzdevumi saskaņā ar Enerģētikas likuma noteikumiem.

2002.gada 23.decembrī tika noslēgts līgums starp Rietumu Tīkliem un Liepājas SEZ pārvaldi, kurā noteikta pieslēguma maksa – Ls 148 300 (bez PVN).

Tā kā Konkurences padome konstatēja, ka uz lietas būtību neattiecas Metodikas 3.2.1.apakšpunktā norādītā kārtība pieslēguma maksas aprēķināšanai, Konkurences padome nevērtēja šo procesuālo kārtību, kā arī to, vai noteiktā maksa atbilst izmaksām, jo arī noslēgtais līgums starp Rietumu elektriskiem tīkliem un Liepājas SEZ pārvaldes ir formāls, jo vairāki līguma punkti neattiecas uz Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas elektrotīkla pieslēgumam prasītāja elektrotīklam, piemēram.

No iepriekš minētā un citiem pārsūdzētajā Lēmumā norādītajiem pierādījumiem izriet, ka pieteicējs ar līgumu ir uzspiedis tirgus dalībniekam nosacījumus, kuri nebija nepieciešami, lai nodrošinātu tirgus dalībnieka

pieteikumā paustās vēlmes, tādējādi gūstot personīgu labumu, bet tirgus dalībniekam - nepamatotas izmaksas.

Konkurences padome pārsūdzētajā Lēmumā atsaucas uz Metodikas 2.5.punktu, jo tirgus dalībnieks iepriekš minētajā pieteikumā prasīja palielināt vienlaicīgi maksimālo slodzi no 5200 kW uz 8200 kW, ko arī var uzskatīt par patieso darījumu. Savukārt analizējot pieteicēja projektus, ir secināms, ka tika plānots veikt 10 kV kabeļu līnijās pārrāvumus. Ja tirgus dalībnieks nebūtu veicis attiecīgās darbības (pārsūdzētā Lēmuma 6.punkts), tam būtu radīts elektroenerģijas padeves pārtraukums. Ņemot vērā iepriekš minēto, Konkurences padomei bija pamats atsaukties uz Metodikas 2.5.punktu, norādot, ka pieteicējas veiktās tīklu modernizācijas rezultātā radītais 10 kV kabeļu līnijas pārrāvumi ir uzskatāmi par elektroenerģijas piegādes pārtraukumu. Savukārt tā kā netika sniegts tirgus dalībnieka pieteikumā norādītais pakalpojums, izdevumi saskaņā ar Metodikas 2.5.punktu bija jāsedz pieteicējam.

No lietas faktiskajiem apstākļiem izriet, ka Liepājas SEZ pārvaldei kļuva zināms, ka šāds pārrāvums notiks. Ņemot vērā to, ka Liepājas SEZ pārvaldei nav alternatīvas izvēloties elektroenerģijas piegādātāju, kā arī to, ka Liepājas SEZ pārvaldei reālas elektroenerģijas piegādes pārtraukuma gadījumā būtu jācieš lieli zaudējumi, šajā gadījumā nav korekti atsaukties uz to, ka šāds pārtraukums faktiski nav noticis. Liepājas SEZ pārvaldei bija pamats uzskatīt, ka šāds pārtraukums notiks.

Pie tam, Konkurences padome pārsūdzētajā Lēmumā atsaucas ne tikai uz Metodikas 2.5.punktu, bet arī uz Ministru kabineta 1996.gada 22.oktobra noteikumu Nr.413 „Elektroenerģijas piegādes un lietošanas noteikumi” 5.punktu, 24.punktu. Līdz ar to Konkurences padome ir pamatoti secinājusi, ka a/s „Latvenergo”, izbūvējot jaunu sadales punktu „Osta”, nav nodrošinājusi Liepājas SEZ pārvaldes Ziemas ostas agrāk pieslēgto elektroietaišu pievienošanu Rietumu Tīklu elektrotīklam.

[4.11] Pieteicējs norāda, ka Konkurences padome ir nonākusi pretrunā, norādot, ka sadales punkta SP-14 elektroiekārtu un sadales punktu ēkas stāvoklis atbilda pirmsavārijas kritērijiem vienlaicīgi norādot, ka pieteicēja varēja palielināt Liepājas SEZ pārvaldei maksimālo slodzi un vienlaicīgi nodrošināt elektroenerģijas padeves un lietošanas drošumu, izmantojot avārijas stāvoklī esošo veco sadales punktu SP-14.

Konkurences padome noraida pieteicēja argumentu un norāda, ka pārsūdzētajā Lēmumā 5.punktā ir norādīts, ka saskaņā ar a/s „Siltumelektroprojekts” izstrādāto pasākumu kompleksā ietvertu rekomendāciju III nodaļas 3.3.2.apakšpunktā noteikts, ka: „(..) slikts sadales punkta SP - 14 stāvoklis (..)” un V nodaļas 5.3.3. apakšpunktā noteikts, ka:”(..) Ostas rajonā, eļļas ekstrakcijas rūpnīcas tuvumā paredzēts izbūvēt jaunu sadales punktu ar 10 kV kabeļu pārslēgšanu no esošā SP - 14, kurš ir sliktā tehniskā stāvoklī un atrodas tam nepiemērotā vietā ostas kravu plūsmas zonā”. No iepriekš minētā izriet, ka morāli novecojušas pieteicējam piederošas iekārtas ir jānomaina uz pieteicēja rēķina. Faktiski, pieteicējs, ļaunprātīgi izmantojot savu dominējošo stāvokli, šo izdevumu nastu ir pārnēsis uz Liepājas SEZ pārvaldi.

Pie tam, neskatoties uz to, ka Liepājas SEZ pārvalde bija spiesta ieguldīt lielus finanšu līdzekļus pieteicējas modernizācijas projektā, rezultātā tai arī šobrīd ir jāizmanto SP-14. Taču pieteicējai, modernizācijas rezultātā, tika mainīta elektroietaišu apkalpes un piederības robeža, kas nozīmē, ka morāli un tehniski novecojušās SP-14 elektroietaisies ir nonākušas Liepājas SEZ pārvaldes valdījumā, tādējādi Liepājas SEZ pārvaldei nākotnē būs nepieciešams papildus ieguldīt finanšu līdzekļus. Tādējādi KP pamatoti secina, ka tīklu modernizācija ir notikusi tikai pieteicējas interesēs.

[5] Trešā persona – Liepājas SEZ pārvalde, tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka kā trešā persona nevar izteikt savu viedokli par pieteikumu, jo trešās personas viedoklis Konkurences padomē netika pieprasīts. Liepājas SEZ pārvalde uzskata, ka atbildētāja rīcība bija tiesiska un tas rīkojies atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[6] Pieteicēja pārstāvji tiesas sēdēs pieteikumu uzturēja, minot pieteikumā ietvertos argumentus.

[7] Atbildētājas – Latvijas Republikas – pusē pieaicinātās iestādes - Konkurences padomes, pārstāvji tiesas sēdēs pieteikumu neatzina, minot paskaidrojumos minētos argumentus.

[8] Trešā persona – Liepājas SEZ pārvalde, uz tiesas sēdi 2008.gada 8.aprīlī nebija ieradusies. 2008.gada 7.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts Liepājas SEZ pārvaldes iesniegums, kurā lūgts administratīvo lietu izskatīt bez trešās personas pārstāvja klātbūtnes. Tiesa, uzklusot pārējo lietas dalībnieku viedokli, nolēmj administratīvo lietu izskatīt bez trešās personas pārstāvja klātbūtnes.

2008.gada 21.oktobra tiesas sēdē trešās personas – Liepājas SEZ pārvaldes, pārstāve uzturēja tiesā iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norādīto, ka trešā persona nevar izteikt savu viedokli par pieteikumu, jo trešās personas viedoklis Konkurences padomē netika pieprasīts.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, uzklusējusi pieteicēja un atbildētāja pārstāvju paskaidrojumus, kā arī iepazinusies ar lietā esošajiem materiāliem, secina, ka pieteikums ir pamatots un apmierināms.

[10] Pieteicējs savā pieteikumā ir izteicis prasījumu gan par pārsūdzētā Lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu, gan par pārsūdzētā Lēmuma atcelšanu. Izskatāmajā lietā ir gan strīds par to, vai šāda lēmuma pieņemšana bija atbildētāja kompetencē, gan par to, vai atbildētājs ir noskaidrojis jautājuma izlemšanai nepieciešamos faktus un ir iekļāvis pārsūdzētajā Lēmumā nepieciešamo pamatojumu.

[11] Tiesa, izvērtējot jautājumu par strīdus piekritību, atzīst, ka lietas izskatīšana bija Konkurences padomes kompetencē.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs atrodas dominējošā stāvoklī konkrētajā tirgū. Atbildētājs savā pārsūdzētajā Lēmumā ir vērtējis pieteicēja darbību atbilstību Konkurences likuma normās noteiktajam. Nav šaubu, ka gandrīz katrā komercdarbības sfērā jeb jomā pastāv šo jomu reglamentējošās speciālās tiesību

normas, kas īpaši radītas specifisko jautājumu risināšanai. Tiesa to uzskata par vispārzināmu faktu, kas nav jāpierāda. Vienlaikus saimnieciskās darbības veicējiem ir jāievēro arī konkurenci reglamentējošās tiesību normas.

Atbildētājs, tiesas ieskatā, pamatoti ir norādījis, ka uz pieteicēju attiecas konkurenci regulējošās normas. Konkurences likuma 3.pants paredz, ka šis likums attiecas uz tirgus dalībniekiem un jebkuru reģistrētu vai neregistrētu tirgus dalībnieku apvienību. Nav strīda, ka pieteicējs ir elektroenerģijas sadales tirgus dalībnieks. Būtisks izskatāmajā lietā ir tieši tas apstāklis, ka atbildētājs ir vērtējis pieteicēja rīcību saistībā ar dominējošā stāvokļa iespējamo ļaunprātīgo izmantošanu. Šāda izvērtējuma gaitā atbildētājam nepārprotami nākas pamatoties un atsaukties uz konkrēto tirgus jomu reglamentējošiem normatīvajiem aktiem, tomēr izvērtējums kā tāds ir vērsts uz iespējamu netaisnīgu savstarpējo darījuma noteikumu uzspiešanu, kas saistīta un ir iespējam tādēļ, ka konkrētā tirgus dalībnieka atrašanās dominējošā stāvoklī, ko reglamentē tieši Konkurences likums un nevis tirgus jomu reglamentējošie normatīvie akti. Līdz ar to konkurences tiesības ir atzīstamas par speciālajām tiesībām iepretī konkrēto tirgus jomu regulējošajām normām. Atbilstoši Konkurences likuma 5.panta pirmajā daļā noteiktajam Konkurences padome pieņem lēmumus un slēdz administratīvos līgumus konkurences lietās. Tiesa nekonstatē, ka ar konkurenci un dominējošā stāvokļa iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu saistīto jautājumu izskatīšana būtu noteikta kādas citas institūcijas, tai skaitā Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas, kompetencē. Līdz ar to nav pamata runāt par iespējamo kompetenču pārklāšanos un no tā izrietošo dubultās sodīšanas iespējamību.

[12] APL 250.panta otrā daļa nosaka, ka tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai to pamatojumu, ko iestāde ietvērusi administratīvajā aktā. Savukārt APL 150.panta otrā daļa nosaka, ka iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Tiesa konstatē, ka pārsūdzētais Lēmums pēc savas būtības ir ar sodošu raksturu – pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 124 153,41 apmērā. Šāds sods piemērots par Konkurences likuma 13.panta 4.punkta pārkāpumu. Tātad atbildētājs ir uzskatījis, ka lietā ir pierādīta dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana.

No lietas materiāliem redzams, ka trešā persona 2002.gada 5.septembrī vērsās ar pieteikumu lietotāja elektroapgādei (lietas 46.lapa), kurā izteica vēlmi palielināt vienlaicīgo maksimālo slodzi no 5200 kW līdz 8200 kW. Lai varētu izpildīt šādu pasūtījumu, atbildētājs ir uzskatījis par nepieciešamu veikt jauna elektroenerģijas sadales punkta būvniecību (turpmāk SP Osta), kura kopējās izmaksas sastādīja Ls 410 000, bet trešās personas ieguldījuma daļa pieslēguma maksas veidā bija Ls 148 300 (bez pievienotās vērtības nodokļa).

Atbildētājs pārsūdzētajā Lēmumā ir atsaucies uz Energoapgādes regulēšanas padomes 1997.gada 17.aprīļa rīkojuma Nr.21 „Pieslēguma maksas aprēķinu metodika” 2.5.punktu – *lietotājam, kam ir nepieciešams atjaunot elektroenerģijas padevi, ja nav izmainītas tīklu slodzes, elektrotīkla pieslēgšanas darbi tiek veikti bez maksas, kā arī uz Ministru kabineta 1996.gada 22.oktobra noteikumu Nr.413 „Elektroenerģijas piegādes un lietošanas*

noteikumi” (turpmāk – MK noteikumi Nr.413) 5.punktu - *piegādātāja elektroietaišu apkalpošanu, remontu, modernizāciju un atjaunošanu izdara par Piegādātāja līdzekļiem*, un 24.punktu - *piegādātājam pēc elektroietaišu modernizācijas vai remonta jānodrošina visu pie attiecīgās elektroietaisies agrāk pieslēgto Lietotāju elektroietaišu pievienošana elektrotīklam*. Ievērojot atbildētāja atzīto, ka pieteicēja dominējošā stāvokļa ļaunprātīga izmantošana ir izpaudusies kā netaisnīgu tirdzniecības noteikumu tieša vai netieša uzspiešana vai piemērošana, kā arī citētās (Metodikas un MK noteikumu) normas, secināms, ka atbildētājs par netaisnīgo noteikumu uzspiešanu ir uzskatījis pieslēguma maksas piemērošanu.

[13] Atbildētājs pārsūdzētajā Lēmumā ir analizējis jaunbūvējamā SP Osta tehniskos raksturlielumus, kas norādīti a/s „Latvenergo” 2002.gada 20.decembra lēmuma Nr.142 pamatojuma dokumentā Nr.2, ko pats pieteicējs bija izsūtījis atbildētājam. Šajā dokumentā norādīts, ka pašreizējā sadales punkta SP-14 iespējamais elektroenerģijas nodrošinājums gadā ir 67 000 000 kWh, bet jaunbūvējamā SP Osta tikai 12 000 000 kWh gadā, kas ir vairāk kā piecas reizes mazāk. Pamatojoties tieši uz šiem raksturlielumiem atbildētājs ir izdarījis atzinumu, ka nav notikusi elektroietaišu jaudas palielināšana, lai nodrošinātu elektroenerģijas piegādi Liepājas SEZ Ziemas ostas elektroapgādes sistēmai. Tā kā nav notikusi elektroietaišu jaudas palielināšana, tad pieteicēja rīcība, piemērojot pieslēguma maksu, kvalificēta kā Konkurences likuma pārkāpums. Tāpat atbildētājs atzinis, ka sadales punkts SP-14 nodrošināja Liepājas SEZ Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu bez SP Osta izbūves.

Izvērtējot šo atbildētāja pārsūdzētajā Lēmumā ietverto pamatojumu, tiesa atzīt to par lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu.

Kā izriet no pieteicēja pieteikumā norādītā, kā arī no SP Osta tehniskajiem raksturlielumiem, tad jaunbūvētais sadales punkts SP Osta spēj nodrošināt SEZ Ziemas ostas elektroapgādes sistēmu ar vienlaicīgo maksimālās jaudas pieprasījumu 65 MW, kas ievērojami pārsniedz pieprasītos 8,2 MW. Pieteicējs norāda, ka SEZ Ziemas osta saņem elektroenerģiju no SP Osta jaunās slēgiekārtas 6 ligzdām – $6 \times 630A = 3780A$, kas pārrēķinot veido 65 MW jeb 65 000 kW. Šos pieteicēja apgalvojumus apstiprina gan aktā Nr.337 „Par elektrisko tīklu piederības robežu (lietas 47.lapa) norādītais, ka vienlaicīgā maksimālā slodze ir 8200 kW, gan to savos 2006.gada 30.oktobra paskaidrojumos atzīst pats atbildētājs (paskaidrojuma 5.lapa 2.4.punkts, lietas 125.lapa).

Tiesa uzskata par nepieciešamu norādīt, ka atbildētājs pārsūdzētajā Lēmumā vispār nav analizējis jaunbūvētās SP Osta slēgiekārtas un esošā SP-14 slēgiekārtas tehniskos raksturlielumus. Tiesas ieskatā atbildētājs, neveicot šo divu elektroenerģijas sadales punktu tehnisko ietaišu raksturlielumu analīzi, nevarēja izdarīt pamatotus un lietas faktiskajiem apstākļiem atbilstošus secinājumus par vienlaicīgās maksimālās slodzes palielināšanu vai nepalielināšanu. APL 59.panta pirmā daļa nosaka, ka pēc administratīvās lietas ierosināšanas iestāde iegūst informāciju, kas saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešama, lai pieņemtu attiecīgo lēmumu. Šajā normā nepārprotami ir noteikts iestādes pienākums iegūt patiesu un pilnīgu informāciju – veikt

objektīvu lietas izmeklēšanu. Ievērojot to, ka atbildētāja rīcībā bija pretrunīga informācija - a/s „Latvenergo” 2002.gada 20.decembra lēmuma Nr.142 pamatojuma dokumentā Nr.2 norādītais par SP Osta iespējamo elektroenerģijas nodrošinājumu gadā 12 000 000 kWh un a/s „Latvenergo” 2006.gada 3.aprīļa vēstulē Nr.01VL00-14/748 (lietas 49.lapa) norādītais par atļauto slodzi 8200 kW, tad atbildētājam bija pienākums pārbaudīt šo pretrunīgo informāciju. Tiesa norāda, ka atbildētājam nebija nekāda veida šķēršļu veikt abu sadales punktu - SP-14 un SP Osta, apsekošanu un tajā izvietoto ietaišu tehnisko parametru pārbaudi. Tā vietā atbildētājs, atbilstoši pārsūdzētajā Lēmumā norādītajam, izvēlējās vadīties tikai no vienā dokumentā norādītā.

Ievērojot lietā esošo tehnisko dokumentāciju, kā arī paša atbildētāja paskaidrojumos atzīto, tiesa konstatē, ka atbildētājs neatbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem un kļūdaini ir atzinis, ka nav notikusi Liepājas SEZ Ziemeļu ostas elektrotīklu vienlaicīgās maksimālās slodzes palielināšana. Līdz ar to par nepamatotu ir atzīstama atbildētāja atsaukšanās uz Metodikas 2.5.punkta noteikumu neievērošanu pieteicēja darbībā aprēķinot pieslēguma maksu.

[14] Tāpat tiesai nav iespējams izsecināt, vadoties no kādiem sadales punkta SP-14 ietaišu tehniskajiem raksturlielumiem, atbildētājs pārsūdzētajā Lēmumā ir nonācis pie secinājuma, ka sadales punkts SP-14 nodrošināja Liepājas SEZ Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu bez SP Osta izbūves. Vienlaikus atbildētājs pārsūdzētā Lēmuma 5.punktā ir izdarījis pēc būtības pretēju secinājumu iepriekš minētajam par sadales punkta SP-14 spēju nodrošināt Liepājas SEZ Ziemas ostas pieprasīto maksimālo slodzes palielinājumu bez SP Osta izbūves, norādot, ka sadales punkta SP-14 elektroiekārtas pārsniedz to kalpošanas ilgumu, to izvietojums un tehniskais stāvoklis atbilst pirmsavārijas kritērijiem.

Tiesa šos atbildētāja secinājumus atzīst par nepamatotiem. Kā jau norādīts, atbildētājs nekādā veida nav pārbaudījis un analizējis sadales punkta SP-14 elektroiekārtu veidu skaitu vai tehniskos rādītājus. Secinājumu par kalpošanas ilguma pārsniegšanu un tehniskā stāvokļa atbilstību pirmsavārijas kritērijiem, atbildētājs ir izdarījis vadoties no 2001.gada 22.oktobra Būvekspertīzes slēdziena (lietas 88. – 96.lapa). Pārbaudot šai slēdzienā norādīto, tiesa konstatē, ka tajā ir veikta pārbaude un analizēts tikai un vienīgi sadales punkta SP-14 ēkas kā būves stāvoklis. Šajā slēdzienā nav dotas nekāda veida norādes par elektroiekārtu pārbaudi un izdarītajiem secinājumiem. Savā pieteikumā pieteicējs norāda, ka elektroiekārtu izmantošanas termiņš nav pārsniegts, jo iekārtas izgatavotas 1983. un 1987.gadā, bet to kalpošanas ilgums (atbilstoši Latvijas elektrostāndartam LEK 002-97) ir 25 gadi. Atbildētājs no savas puses nav norādījis ne uz vienu pierādījumu, kas apstiprinātu viņa izteiktos apgalvojumus.

[15] Tiesa neapšaubā atbildētāja izteikto apgalvojumu, ka sadales punkta SP Osta izbūves rezultātā ir notikusi pieteicējam piederošo elektrotīklu uzlabošana un modernizācija. Par to liecina Projekta novērtēšanas formā (lietas 57.lapa) norādītais, kā arī to nenoliedz pats pieteicējs. Tomēr būtiski ņemt vērā, ka trešā persona ir segusi tikai daļu no SP Osta izbūves izmaksām (a/s

„Latvenergo” 2006.gada 3.aprīļa vēstulē Nr.01VL00-14/748, lietas 49.lapa). Tas apstāklis, ka sadales punkta SP Osta izbūve ir bijusi arī pieteicēja interesēs, tiesas ieskatā pats par sevi nav uzskatāms par tādu, kas liecinātu par dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu. Tiesa ir atzinusi, ka pieteicējs ir nodrošinājis trešās personas pieprasīto vienlaicīgās maksimālās slodzes palielinājumu. Līdz ar to, atbilstoši Metodikas 2.1.punktā noteiktajam, bija iespējama pieslēguma maksas aprēķināšana.

[16] Tāpat, tiesas ieskatā, nepamatota ir atbildētāja atsaukšanās uz Metodikas 2.5.punktu un MK noteikumu Nr.413 24.punktu saistībā ar nepieciešamību atjaunot elektroenerģijas piegādi.

No lietas materiāliem neizriet un pārsūdzētajā Lēmumā nav dota atsauce ne uz vienu pierādījumu, kas apstiprinātu pārrāvumu lietotāja jeb Liepājas SEZ Ziemeļu ostas elektroapgādē saistībā ar SP Osta būvniecību. Atbildētājs ir norādījis, ka šāds pārrāvums tiešām nav noticis, bet tikai trešās personas aktīvas rīcības rezultātā, izbūvējot 10 kV kabeļu līniju no SP Osta uz SP-14.

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus – piedāvājums iepirkuma aptaujai (lietas 167.lapa), montāžas darbu izmaksas tāmi (lietas 168.lapa), preču pavadzīmes-rēķina Nr.909934 (lietas 150.lapa), konstatē, ka šos darbus ir veikusi sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Oms”. Lietas materiālos nav pierādījumu un uz tādiem nav atsaucies arī atbildētājs, kas norādītu uz pieteicēja ieinteresētību šādas kabeļu līnijas izbūvē. Darbus veica un atlīdzību saņēma SIA „Oms”, bet nekāda veida saistība starp SIA „Oms” un pieteicēju izskatāmās lietas ietvaros nav analizēta un konstatēta. Tā kā pieteicējs nav bijis šādā darījumā iesaistītā puse vai labuma guvējs, tad, tiesas ieskatā, tās nevar tikt traktētas kā pieteicēja darbības ļaunprātīgi izmantojot savu dominējošo stāvokli tirgū un uzspiežot trešajai personai netaisnīgus noteikumus.

[17] Ievērojot tiesas atzīto par veikto Liepājas SEZ Ziemeļu ostas elektrotīklu vienlaicīgās maksimālās slodzes palielināšanu un elektroenerģijas piegādes pārtraukumu saistībā ar SP Osta izbūvi neesamību, nepamatoti ir atbildētāja izdarītie secinājumi, ka pieteicējs, piemērojot trešajai personai pieslēguma maksu (rēķins-faktūra Nr.34003936, lietas 171.lapa), nav ievērojis Metodikas 2.5.punktā un MK noteikumu Nr.413 24.punktā noteikto. Tā kā pieteicējs nav pārkāpis Metodikas 2.5.punktā un MK noteikumu Nr.413 24.punktā noteikto, tad nepamatots ir pārsūdzētajā Lēmumā izdarītais secinājums, ka pieteicējs ir ļaunprātīgi izmantojis savu dominējošo stāvokli, kas izpaudies kā netaisnīgu tirdzniecības noteikumu tieša vai netieša uzspiešana vai piemērošana. Līdz ar to pārsūdzētais Lēmums ir prettiesisks un atceļams.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.panta pirmo daļu, 289. - 290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

apmierināt akciju sabiedrības „Latvenergo” pieteikumu par Konkurences padomes 2006.gada 7.septembra lēmuma Nr.E02-98 „Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu” atcelšanu.

Atcelt Konkurences padomes 2006.gada 7.septembra lēmumu Nr.E02-98 „Par pārkāpuma konstatēšanu, tiesiskā pienākuma un naudas soda uzlikšanu” ar tā pieņemšanas dienu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Tiesnesis

O.Priedītis